

Župnijski list župnij Gornja in Spodnja Sv. Kungota,
21.6.2026, leto XXXIII, št. 10

12. NEDELJA MED LETOM

beseda o Besedi

Dragi bratje in sestre, v evangeliju današnje nedelje sta dve Jezusovi povabili: po eni strani »ne bojte se ljudi«, po drugi pa »bojte« se Boga (prim. Mt 10,26.28). Tako smo spodbujeni razmišljati o razliki, ki je med človeškimi bojznimi in strahom Božjim. Strah je naravna razsežnost življenja. Od malega smo doživljali oblike strahu, ki so se izkazale namišljene ter so izginile. Nadalje se pojavljajo druge, ki pa imajo konkreten izvor v resničnosti. S temi se je potrebno soočiti in jih prerasti tako z lastnim prizadevanjem kakor z zaupanjem v Boga. Je pa tudi, predvsem dandanes, globlja oblika strahu, bivanjska, ki včasih preide v tesnobo. Porodi se iz občutka praznine, ki izhaja iz kulture, prežete z razširjenim teoretičnim in praktičnim nihilizmom.

Pred obširnimi in različnimi seznamom človeških strahov je Božja Beseda jasna: kdor se 'boji' Boga, ga ni strah. Strah Božji, ki ga ima Sveto pismo za počelo resnične modrosti, sovpada z vero Vanj, ter s svetim spoštovanjem njegove oblasti nad življenjem in svetom. Biti 'brez strahu Božjega' je isto, kot postaviti se na Njegovo mesto, čutiti se gospodarji dobrega in zla, življenja in smrti. Medtem ko tisti, ki se Boga boji, opazi v sebi gotovost, kot jo ima otrok v naročju svoje matere (prim. Ps 130,2). Kdor se Boga boji, je miren tudi sredi neviht, saj je Bog, kakor nam je Jezus razodel, Oče, poln usmiljenja in dobrote. Kdor ga ljubi, se ne boji: »V ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah. Strah je namreč povezan s kaznijo, in kdor se boji, ni dosegel popolnosti v ljubezni« (1 Jn 4,18). Vernik se pred ničemer ne prestraši, saj ve, da je v

Božjih rokah in tudi, da zlo in iracionalno nimata zadnje besede, kajti edini Gospod sveta in življenja je Kristus, učlovečena Beseda Boga, ki nas je ljubil vse do darovanja samega sebe tako, da je umrl na križu za naše zveličanje. *papež Benedikt XIV.*

Sv. Ema Krška, kneginja

»Poromali ste v Krko, k tej častitljivi Marijini cerkvi in na grob svete Eme. Tudi Slovenci že dolgo častijo sveto Emo: mnogo slovenskih romarjev je že priromalo v Krko. To izročilo vi danes nadaljujete, ko se udeležujete šestega romanja treh dežel.« S temi besedami je papež Janez Pavel II. v soboto, 25. junija 1988 pozdravil okoli 70.000 romarjev, med katerimi je bilo vsaj 20.000 Slovencev s Koroške in iz vseh treh slovenskih škofij, zbranih na prostranem polju ob Marijini cerkvi v Krki. To veličastno svetišče je dala graditi koroška kneginja sveta Ema in v samostanu ob njej je umrla.

Leta 1287 so njene posmrtno ostanke slovesno prenesli v grobnico, postavljeno v kripti cerkve v Krki. To dejanje je pomenilo potrditev njenega svetniškega češčenja. Takrat so praznovanje njenega godu postavili na 27. junij. Na pobudo avstrijskih in slovenskih škofov je rimska kongregacija svetih obredov pristala na živo prepričanje zlasti vernih Slovencev, da je sveta Ema njihova mogočna priprošnjica pri Bogu, kakor jim je bila v življenju materinska dobrotnica.

Trdnega zgodovinskega dokaza, kdaj se je Ema rodila in kakšnega rodu je bila nemškega ali slovenskega nimamo. V tistih časih namreč v ljudeh še ni bilo kakšne zavesti o narodni pripadnosti. Po starem izročilu naj bi Ema zagledala luč sveta leta 983 na gradu Pilštajn na Kozjanskem. Čeprav je bila plemiškega rodu, se je počutila domačo med preprostimi in revnimi. Na rodbinskih posestih v Posavju in na Koroškem so bili podložniki večinoma Slovenci. Mlado Emo so starši poslali na nemški dvor, da se nauči uglajenega vedenja in da se primemo izobrazbi. **Ob cesarju Henriku II. in cesarici Kunigundi, ki ju Cerkev časti kot svetnika, je tudi sama rasla v veri in svetosti.**

Na dvoru je Ema Pilštajnska srečala Viljema, mejnega grofa Savinjske marke, svojega bodočega moža. Viljem in Ema sta bila upravitelja

precejšnjega dela sedanjega slovenskega ozemlja. Bila sta blaga in ljudem^ naklonjena zemljiška gospoda. Živela sta v skladnem zakonu, toda njuna družinska sreča je trajala le malo časa. Imela sta dva sina: Viljema in Hartviga; slednji je umrl že v otroških letih. Potem je Ema izgubila moža ni trdnih zgodovinskih poročil, kdaj, kje in kako je umrl. Po tedanji navadi je za moževo dušo poskrbela tako, da je dala sezidati več cerkva, kjer so molili za pokojnika (med drugim v Šentrupertu na Dolenjskem ter v Vidmu ob Savi). Leta 1035 je v bojih za oblast med cesarjem in samopašnim velikašem Adalberonom padel še njen sin Viljem. Ko je Ema ostala sama, se je odrekla vsemu in je začela velikodušno razdeljevati svoje imetje v korist ljudstva in Cerkve. Njeno največje delo je bil samostan benediktink v Krki na Koroškem. Samostanska cerkev žalostne Matere božje, ki je še danes priljubljena božja pot, je bila posvečena leta 1043. Leta 1072 je samostan v Krki postal sedež novoustanovljene škofije (od leta 1786 ima sedež v Celovcu, še vedno pa se imenuje krška). V tem samostanu je Ema preživela zadnja leta svojega življenja. Redovnica sicer ni postala, pač pa je živela v redovniški skupnosti in se udeleževala molitev. Umrla je najbrž

po letu 1045. Vztrajno, devet stoletij trajajoče češčenje svete Eme med Slovenci je bila podlaga njene uradne razglasitve za svetnico leta 1938. Lahko rečemo, da je sveta Ema na neki način 'prva slovenska svetnica'. Slovenci so vedno radi romali na grob svete Eme k Krko. O njenem češčenju pričajo tudi mnoge cerkve, posvečene njej, zlasti na Koroškem in Štajerskem. Tudi krstno ime Ema, Emica na Slovenskem kar pogosto slišimo.

Naša oznanila

☞ **Vabimo na poletni oratorij za otroke, ki bo od 2. do 5. 7. 2026 z naslovom »Živeti je lepo!«.** Prijave zbira gospa katehistinja Marjana na tel. 041 947 096, prijavnico s programom lahko dobite na naši župnijski spletni strani ali v naših cerkvah. Prirčno vabljeni!

☞ Huda neurja, poplave, zemeljski plazovi in toča so v Halozah ter na širšem ptujskem območju pred nekaj dnevi številnim družinam povzročili veliko škodo. Svoj dar lahko nakažete s priloženo položnico (na polici s tiskom).

**Sredstva lahko darujete na račun
Nadškofijske karitas Maribor:**

TRR: SI65 0417 3000 1196 398

namen: Donacija – pomoč
prizadetim v neurju

sklic: SI00 00292 030

BOG POVRNI!

☞ **Društvo Slomškova romarska pot**
vabi na peš romanje:

DRUŠTVO

SLOMŠKOVA ROMARSKA POT

vabi na

POHOD OB DNEVU DRŽAVNOSTI PO SLOMŠKOVI ROMARSKI POTI

v Črešnjice

v četrtek, 25. junija 2026

Izhodišča:

6.30 - SLOM PRI PONIKVI

9.40 - Sv. Uršula nad Dramljami

12.00 - Žička kartuzija

14.30 - zaključek v Črešnjicah:

14.30 - kulturni program

15.00 - maša za domovino, somaševanje vodi
upokojeni celjski škof Stanislav Lipovšek

16.00 - romarska malica

17.30 - organiziran prevoz na izhodiščne točke

Glavni soorganizator pohoda je Občina Vojnik.

Ostali soorganizatorji: občini Slovenske Konjice in Sentjur, planinska društva Vojnik,
Dramlje in Slovenske Konjice, župnije Črešnjice, Ponikva, Frankolovo, Dramlje,
Nova Cerkev ter Dom sv. Jožef Celje in Celjska Mohorjeva družba.

11.30 - NOVA CERKEV

13.00 - Frankolovo

Občina
Vojnik

Občina
Celje

Občina
Slovenske Konjice

Občina
Frankolovo

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA
Prva slovenska malica
1848 - 2025

Sv. maše pred nami

12. NEDELJA MED LETOM, 21.6.,

Alojzij Gonzaga, redovnik;

Sp. Kungota ob 7.30h:

+ župljani in dobrotniki naših župnij

Zg. Kungota 9.30h:

+ starši Hajnc

TOREK, 23.6.,

Edeltruda, opatinja;

Sp. Kungota ob 17h:

+ Jože Kropec

SREDA, 24.6.,

Rojstvo Janeza Krstnika;

Zg. Kungota ob 17h:

+ Clemente Marchesiello

PETEK, 26.6.,

Ciril Aleksandrijski,

škof in cerkveni učitelj;

Zg. Kungota ob 17h:

+ Marija Marhold

13. NEDELJA MED LETOM, 28.6.,

Ireney Lyonski, škof in mučenec;

Zg. Kungota ob 7.30h:

+ Antonija Ozebek, + starši Matilda

in Franc Žvajker, + brat Ivan;

Sp. Kungota ob 9.30h:

+ župnik Vinko Kraner,

+ Marica Osojnik, teta Neža Osojnik

Izdajatelj

Župnija Gornja Sv. Kungota

Zgornja Kungota 1, 2201 Zgornja Kungota

davčna št.: 13609203

matična št.: 1431994000

TRR: SI56 0451 5000 3312 573

Župnija Spodnja Sv. Kungota

Gradiška 102, 2111 Pesnica

davčna št.: 68260334

matična št.: 1431943000

TRR: SI56 0451 5000 3312 476

Igor Ignacij Novak, župnik in dekan,

Slovenska ul.26, 2212 Šentilj

tel.: 041 868 298

e-posta: zupnija.sentilj@gmail.com